

styrke incitamentet til frivillig betaling. Endvidere opnås en tidligere, hurtigere og enklere afskæring af skyldnerens indsigelser (prækclusion), hvilket i væsentlig grad forbedrer inddrivelsens effektivitet, uden at skyldnerens retssikkerhed lider skade. Efter Retsplejerådets opfattelse vil det derimod være udelukket, at en tilsvarende hurtig og enkel prækclusion af skyldnerens indsigelser skulle kunne opnås uden inddragelse af domstolene tidligt i forløbet, da dette ville indskrænke skyldnerens retssikkerhed i uacceptabel grad.

Retsplejerådet foreslår på den baggrund, at betalingspåkravet skal indleveres til fogedretten, der indledningsvis foretager samme prøvelse, som i dag sker forud for afsigelse af udeblivelsesdomme i civile retssager. Herefter forkyndes betalingspåkravet for skyldneren ved fogedrettens foranstaltning, og skyldneren pålægges at fremsætte eventuelle indsigelser mod kravet over for fogedretten. Fremsætter skyldneren ikke rettidigt indsigelser mod kravet, skal betalingspåkravet både kunne tjene som grundlag for tvangsfuldbyrdelse og i øvrigt have samme bindende virkning (retskraft) som en dom.

Forslaget om den indledende prøvelse i fogedretten er blandt andet begrundet i, at når fogedretten så at sige lægger navn til, bør grundlaget være i orden. Skyldneren, over for hvem der forkyndes et betalingspåkrav, bør kunne stole på, at fogedretten har kontrolleret betalingspåkravet, og at dette – ud fra de oplysninger, der har foreligget for fogedretten – er i orden. Hertil kommer, at det er arbejdsbesparende at samle prøvelsen i én arbejdsgang. Når fogedretten foretager den fornødne prøvelse allerede forud for forkyndelsen af påkravet, vil fogedrettens senere påtegning om, at skyldneren ikke rettidigt har fremsat indsigelser, således kunne ske som en ren kontorekspedition.

I tilknytning til forslaget om at inddrage retten på et tidligt tidspunkt i forløbet foreslår Retsplejerådet, at der skal være mulighed for at få gennemført den samlede inddrivelse på grundlag af blot én anmodning, nemlig betalingspåkravet. Fordringshaveren skal således kunne vælge, at sagen automatisk fortsætter med indkaldelse til møde i fogedretten med henblik på foretagelse af udlæg, såfremt skyldneren – som forventet – ikke har indsigelser mod kravet. Hermed spares både arbejde og tid, ligesom Retsplejerådet foreslår en lempelse af retsafgiften for en sådan integreret inkasso- og udlægsproces. Det bør imidlertid efter rådets opfattelse være valgfrit for fordringshaveren at benytte sig af denne mulighed for at integrere tilvejebringelsen af grundlaget for tvangsfuldbyrdelsen med selve tvangsfuldbyrdelsen. Fordringshaveren bevarer

således efter Retsplejerådets forslag friheden til at vælge, hvornår tvangsfuldbyrdelse skal iværksættes.

Retsplejerådets forslag er udformet på den måde, at skyldneren får mindst to chancer for at betale, før tvangsfuldbyrdelse kan iværksættes.

For det første kan betalingspåkrav efter forslaget først indleveres til fogedretten, når der til skyldneren er sendt en påkravsskrivelse, der tydeligt angiver alle oplysninger, som er nødvendige for skyldnerens bedømmelse af fordringen. I påkravsskrivelsen skal endvidere angives en frist på mindst 10 dage, inden for hvilken skyldneren kan indfri fordringen, uden at der foretages foranstaltninger, hvorved skyldneren påføres yderligere omkostninger. Betalingspåkrav kan dermed tidligst indleveres til fogedretten, når den frist på mindst 10 dage, der er angivet i påkravsskrivelsen, er udløbet, uden at skyldneren har betalt.

For det andet skal betalingspåkrav efter forslaget forkyndes for skyldneren med en frist på 14 dage til at gøre indsigelse, hvis skyldneren ikke kan anerkende kravet. Hvis skyldneren betaler inden de 14 dage og giver fogedretten meddelelse om, at kravet er indfriet, vil der ikke kunne iværksættes tvangsfuldbyrdelse, og skyldneren vil derfor ikke blive påført udgifter i den anledning.

Der henvises til betænkningen side 409-412, 414 og 416-417.

3.1.2. I forbindelse med høringen over betænkningen har der både fra domstolene, Advokatrådet og de øvrige berørte organisationer mv. været generel tilslutning til Retsplejerådets forslag til en forenklet inkassoproces, der som nævnt bygger på et fælles forslag fra Advokatrådet og Dommerforeningen. Justitsministeriet kan ligeledes tilslutte sig Retsplejerådets synspunkter og forslaget om en særlig, valgfri fremgangsmåde for retslig inddrivelse af ubestridte pengekrav med henblik på en enklere, hurtigere og billigere inddrivelse. Justitsministeriet er i den forbindelse enig i, at det nuværende retssikkerhedsniveau bør opretholdes i en forenklet inkassoproces, og at forbedringerne derfor bør opnås gennem en forenkling af procesforløbet.

Lovforslaget er på denne baggrund udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets lovudkast.

I det følgende gennemgås den foreslåede forenkledte inkassoproces nærmere med hensyn til anvendelsesområdet (pkt. 3.2), sagsgangen (pkt. 3.3-3.9), retsafgifter (pkt. 3.10) og omkostninger (pkt. 3.11).

3.2. Anvendelsesområde

Der foreslås et nyt afsnit om betalingspåkrav i retsplejelovens tredje bog om den borgerlige retspleje.